Să ne trezim la realitate!

Studiul 1, Trimestrul 2, 28 Martie–3 Aprilie 2026

Sabat după-amiază 28 Martie

De memorat:

Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa v-am iubit şi Eu pe voi. Rămâneţi în dragostea Mea.— Ioan 15:9

Isus căuta să destrame farmecul orbirii, care îi ține pe oameni absorbiți de lucrurile pământești. El așeza lucrurile acestei vieți în adevărata lor relație, ca fiind subordonate celor de interes veșnic, dar nu trecea cu vederea importanța lor. El învăța că cerul și pământul sunt în strânsă legătură și că o cunoaștere a adevărului dumnezeiesc îl pregătește mai bine pe om să îndeplinească datoriile vieții de toate zilele. El vorbea ca unul care cunoaște bine cerul, conștient de legătura Sa cu Dumnezeu, și în același timp recunoscând faptul că este unit cu fiecare membru al familiei omenești. HLL 254.1

În tot ce făcea, Hristos conlucra cu Tatăl Său. Totdeauna El avusese grijă să dea dovadă că nu lucrează independent. El săvârșise minunile prin credință și rugăciune. Hristos dorea ca toți să cunoască legătura Sa cu Tatăl. „Tată”, spuse El, „Îți mulțumesc că M-ai ascultat. Știam că totdeauna Mă asculți, dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejurul Meu, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” Aici trebuia să se dea poporului și ucenicilor cea mai convingătoare dovadă cu privire la legătura care există între Hristos și Dumnezeu. Trebuia să li se arate că susținerile lui Hristos nu erau false. HLL 536.1

Duminică, 29 Martie

Starea noastră

Cât de mult te regăsești în cuvintele din Apocalipsa 3:14-17, unde Domnul Isus descrie starea spirituală a poporului Său din prezent?

Solia adresată bisericii din Laodiceea reprezintă o acuzație înspăimântătoare și se aplică poporului lui Dumnezeu de astăzi. 3M 252.1

Aici, Domnul ne arată că mesajul care trebuie să fie dus poporului Său de către pastorii pe care El i-a chemat să-i avertizeze pe oameni nu este un mesaj de pace și de siguranță. Nu este un mesaj pur teoretic, ci și practic în toate aspectele. Poporul lui Dumnezeu este prezentat în solia adresată laodiceenilor ca aflându-se într-o stare de siguranță materială, pământească. Ei sunt liniștiți, crezându-se într-o stare înaltă, de mari realizări spirituale. „Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic” și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” 3M 252.3

Ce înșelăciune mai mare poate veni asupra minții oamenilor, decât încrederea că sunt bine, când ei sunt cu totul greșiți? Solia Martorului Credincios găsește poporul lui Dumnezeu într-o tristă amăgire, totuși sincer în această înșelăciune. Ei nu știu că starea lor este deplorabilă în ochii lui Dumnezeu. În timp ce aceia cărora le este adresată solia se amăgesc singuri că sunt într-o stare spirituală înaltă, solia Martorului Credincios le zdrobește siguranța prin denunțarea înfricoșătoare a adevăratei lor stări de orbire spirituală, de sărăcie și de ticăloșie. Mărturia, atât de tăietoare și de severă, nu poate fi o greșeală, pentru că Cel care vorbește este Martorul Credincios, iar mărturia Lui trebuie să fie corectă. 3M 253.1

Care este sfatul Lui pentru noi în Apocalipsa 3:18,19?

Aproape fiecare denominațiune creștină admite, într-un fel sau altul, că trăiește în timpul ultimei dintre cele șapte biserici din capitolele 2 și 3 ale cărții Apocalipsa, biserica „din zilele de pe urmă”, și totuși niciuna nu vrea să accepte numele ei: „Laodicea”.

Motivul este evident: în cronica sacră a istoriei bisericii, ea poartă cea mai grea condamnare. Pretinzând că nu duce lipsă de nimic, în realitate duce lipsă de toate, fără să știe că este „ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală”. Și, deși este sfătuită să cumpere aur curățit prin foc (Adevăr inspirat) și „alifie pentru ochi” (Adevăr care deschide ochii), singurul ei remediu, nu dorește să investească, pentru că își imaginează că are deja totul.

Dacă va continua în această stare căldicică (de autosuficiență), trebuie să știe că, drept urmare, va fi cu siguranță lepădată. Totuși, până acum, orice efort de a o apropia mai mult de Domnul ei a eșuat, pentru ca ea să se vadă pe sine așa cum s-a văzut Isaia: „Vai de mine! sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și ochii mei L-au văzut pe Împăratul, Domnul oștirilor!” (Isaia 6:5).

Laodicea, ultima biserică în care „grâul” și „neghina” sunt amestecate, poate fi recunoscută printre numeroasele „isme” ale creștinătății după lucrarea pe care o face. Ea este indicată chiar de numele ei.

Luni 30 Martie

Mustrare, pocăință și răsplată

Ce ni se promite în Apocalipsa 3:20 și ce trebuie să facem pentru a beneficia de această promisiune?

Martorul Credincios zice: „Iată, Eu stau la ușă și bat.” (Apocalipsa 3, 20.) Fiecare avertizare, fiecare mustrare și fiecare îndemnare, care ni se dau prin Cuvântul lui Dumnezeu sau prin trimișii Săi, reprezintă o bătaie la ușa inimii. Este glasul lui Isus, care cere să intre. Cu fiecare bătaie neluată în seamă, dispoziția de a deschide slăbește. Dacă impresiile din partea Duhului Sfânt sunt disprețuite astăzi, ele nu vor mai fi așa de puternice mâine. Inima devine mai puțin sensibilă și cade într-o inconștiență primejdioasă cu privire la scurtimea vieții și la durata veșniciei. Condamnarea noastră la judecată nu se va datora faptului că am fost duși în rătăcire, ci că am neglijat ocaziile trimise de cer pentru a cunoaște adevărul. HLL 489.5

Fraţilor, să fie pe deplin înțeles acum, că a deschide cuiva ușa spre Domnul, nu înseamnă a deschide urechile cuiva către așa numiții înțelepți, care niciodată nu acceptă adevărurile nepopulare, dar totuşi sunt întotdeauna grăbiți să alerge cu teoriile lor înșiși. Urmaşii lui Hristos folosesc timpul necesar pentru a cerceta ceea ce spune Cuvântul Sfânt, şi nu ceea ce vrăjmaşii lui Dumnezeu încearcă să-l facă să spună. Ei la fel ştiu că nici tânăr, nici bătrân nu vor fi scuzaţi, dacă încredinţează altora propria lor experienţă. Îngerul sune: „blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijineşte pe brațul de carne,...”

„Bărbaţi, femei şi tineri, Dumnezeu vă solicită să aveţi curaj moral, voinţă statornică, tărie morală şi perseverenţă, dispoziţii sufleteşti, care nu se pot baza pe afirmaţiile altora. El vrea ca, înainte să primiţi sau să respingeţi aceste afirmaţii, să le studiaţi, să le cântăriţi şi să le aduceţi înaintea Lui în rugăciune.” Mărturii pentru comunitate vol. 2 pag.engl. 130.

Prin urmare, poporul lui Dumnezeu nu are teamă, ei sunt curaţi , studenţi sârguincioşi, şi nu sunt automaţi, nu sunt bigoți dogmatici, nici superficiali.

„Cât de mulţi oameni din acest veac al lumii nu reuşesc să pătrundă destul de adânc! Ei tratează problema superficial. Nu vor să cugete cu destulă atenţie, ca să vadă dificultăţile şi să se lupte cu ele, şi nu vor să examineze fiecare subiect important cu cercetare profundă, cu rugăciune şi suficientă precauţie şi interes pentru a vedea adevărata problemă în discuţie. Ei vorbesc despre chestiuni pe care nu le-au cântărit pe deplin şi cu atenţie.” Mărturii pentru comunitate vol. 4, pag.engl. 361.

Marți 31 Martie

Dragoste veșnică

Geneza 2: 7 – "În crearea omului, a fost vădită lucrarea unui Dumnezeu personal. Când Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, chipul omenesc a fost desăvârșit în toate privințele, însă era fără viață. Apoi, un Dumnezeu personal, care există prin Sine însuși, a suflat în acel chip suflare de viață și omul a devenit un suflet viu, care avea suflare, o ființă inteligentă. Toate părțile organismului omenesc au intrat în acțiune. Inima, arterele, venele, limba, mâinile, picioarele, simțurile, percepțiile minții — toate și-au început lucrarea și s-au supus legii. Omul a devenit un suflet viu. Prin Isus Hristos, un Dumnezeu personal l-a creat pe om și l-a înzestrat cu inteligență și putere. SB 74.4

Geneza 3:8-10 – Domnul i-a vizitat pe Adam și Eva și le-a făcut cunoscut urmările neascultării lor. Când au auzit apropierea maiestuoasă a lui Dumnezeu, au căutat să se ascundă de privirea Lui cercetătoare, de care erau încântați pe timpul inocenței și sfințeniei lor. „Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: «Unde ești?» El a răspuns: «ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.» și Domnul Dumnezeu a zis: «Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?»" Domnul a pus această întrebare nu pentru că avea nevoie de informație, ci pentru ca perechea vinovată să înțeleagă ce se întâmplase. Cum ai devenit rușinat și fricos? Adam și-a recunoscut nelegiuirea, nu pentru că se căia de neascultarea lui, ci pentru a arunca blamul asupra lui Dumnezeu. „Femeia pe care mi-ai dat-o să fie lângă mine mi-a dat din pom și am mâncat." Eva a fost apoi întrebată: „Ce ai făcut?" Ea a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom." IM 39.2

Geneza 5:24 – „Enoh a trăit într-o epocă coruptă, când puterea morală era foarte slabă. Stricăciunea era pretutindeni în jurul lui; totuși, el a umblat cu Dumnezeu. Și-a educat mintea spre devoțiune — să cugete la lucruri curate și sfinte; iar conversația lui era despre lucruri sfinte și dumnezeiești. El a devenit un însoțitor al lui Dumnezeu. A umblat cu El și a primit sfatul Lui. A trebuit să se lupte cu aceleași ispite ca și noi. Societatea din jurul lui nu era mai favorabilă neprihănirii decât este societatea din jurul nostru astăzi. Atmosfera pe care o respira era încărcată de păcat și corupție, la fel ca a noastră; totuși, el a rămas neatins de păcatele predominante ale vremii în care a trăit. Și noi putem rămâne la fel de curați și neîntinați cum a fost credinciosul Enoh. El a fost un reprezentant al sfinților care trăiesc în mijlocul primejdiilor și corupțiilor din zilele de pe urmă. Pentru ascultarea lui credincioasă față de Dumnezeu, el a fost mutat la cer. Tot astfel, și cei care vor fi în viață și vor rămâne credincioși vor fi mutați la cer. Ei vor fi luați dintr-o lume păcătoasă și coruptă pentru bucuriile curate ale cerului." – Review and Herald, 23 august 1881, par. 5

Geneza 6:13 – „Dumnezeu S-a săturat de acești oameni ale căror gânduri erau îndreptate numai spre plăceri și îngăduință. Ei nu căutau sfatul Dumnezeului care i-a creat și nu se îngrijeau să facă voia Lui. Mustrarea lui Dumnezeu era asupra lor, pentru că urmau neîncetat închipuirile inimii lor; și

țara era plină de violență. «Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ... Atunci Domnului I-a părut rău că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui.»" – 2SA, p. 151.1

Geneza 12:1-4 – Pentru ca Dumnezeu să-l poată califica pentru marea Sa lucrare, ca păstrător al sfintelor Sale cuvinte, Avraam trebuia să fie despărțit de cei de care fusese legat la începutul vieții sale. Influența rudelor și a prietenilor ar fi putut să fie o piedică pentru educația pe care Dumnezeu Își propusese să i-o dea slujitorului Său. Acum, când era legat de cer într-un sens special, Avraam trebuia să locuiască printre străini. Caracterul său trebuia să fie cu totul deosebit, diferit de al tuturor celorlalți. El nu ar fi putut nici măcar să le explice prietenilor purtarea lui, în așa fel încât ei să-l înțeleagă. Lucrurile spirituale trebuie înțelese în mod spiritual, iar motivele și faptele sale nu au fost înțelese de rudele lui idolatre. FD 25.4

Exod 34:29 – "Self-denial, self-sacrifice, benevolence, kindness, love, patience, fortitude, and Christian trust are the daily fruits borne by those who are truly connected with God. Their acts may not be published to the world, but they themselves are daily wrestling with evil, and gaining precious victories over temptation and wrong. Solemn vows are renewed and kept through the strength gained by earnest prayer and constant watching thereunto. The ardent enthusiast does not discern the struggles of these silent workers; but the eye of Him who seeth the secrets of the heart, notices and regards with approval every effort put forth in lowliness and meekness. It requires the testing time to reveal the true gold of love and faith in the character. When trials and perplexities come upon the church, then the steadfast zeal and warm affections of the Christian are developed." RH January 18, 1881, par. 12

Miercuri 1 Aprilie

Să rămânem!

Ce a spus Domnul Isus în Ioan 15:1-11?

În casa mea, trebuie să caut zilnic pacea și să o primesc. (...) [236] Deși trupul suferă, iar sistemul nervos este slăbit, nu trebuie să credem că avem libertatea de a vorbi iritat sau să credem că nu primim toată atenția pe care ar trebui să o primim. Când dăm frâu liber nerăbdării, Îl scoatem pe Duhul lui Dumnezeu din inima noastră și oferim loc atributelor lui Satana.

Când formulăm scuze pentru egoismul nostru, pentru gândurile rele și vorbirea de rău, noi ne educăm sufletul spre rău, iar dacă vom continua să facem așa, ne vom obișnui să cedăm ispitei. Atunci, ne vom afla pe terenul lui Satana, biruiți, slabi și lipsiți de curaj.

Dacă ne încredem în noi înșine, vom cădea cu siguranță. Domnul Hristos spune: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți roadă dacă nu rămâneți în Mine” (Ioan 15,4).

Care este roada pe care trebuie să o aducem? „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege” (Galateni 2,22.23).

Când am meditat la lucrurile acestea, am simțit tot mai profund vina pentru păcatul de a neglija să-mi păstrez sufletul în dragostea lui Dumnezeu. Domnul nu face nimic fără conlucrarea noastră. Când S-a rugat Tatălui: „Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat”, Domnul Hristos nu a vrut să spună că noi ar trebui să neglijăm să rămânem în dragostea lui Dumnezeu prin credință. Trăim pentru Dumnezeu printr-o unire vie cu Hristos și ne încredem în făgăduințe, obținând continuu o putere tot mai mare, privind la Isus. Ce poate să schimbe inima sau să zguduie încrederea aceluia care, privind la Mântuitorul, este schimbat după chipul Său? Va îngădui el ca lucrurile mici să-i nimicească pacea sufletului? Cel în a cărui inimă locuiește Hristos dorește să fie mulțumit. El nu se gândește la rău și este mulțumit cu asigurarea că Isus cunoaște și prețuiește corect fiecare suflet pentru care a murit. Dumnezeu spune: „Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat și mai scumpi decât aurul din Ofir” (Isaia 13,12). Faptul acesta să împlinească dorința arzătoare a sufletului și să ne facă atenți și precauți, gata să-i iertăm pe alții, pentru că și Dumnezeu ne-a iertat pe noi.

[237] Fericirea vieții este alcătuită din lucruri mici. Fiecare are capacitatea de a practica adevărata amabilitate creștină. Nu faptul de a avea talente splendide ne va ajuta să biruim, ci îndeplinirea conștiincioasă a datoriilor zilnice. Privirea binevoitoare, spiritul smerit, atitudinea mulțumită, interesul sincer și neegoist pentru binele altora — acestea sunt lucrurile care ajută în viața creștină. Dacă dragostea lui Isus umple inima, această dragoste va fi manifestată în viață. Atunci nu vom manifesta hotărârea de a ne îndeplini propria voie, o lipsă egoistă și încăpățânată a dispoziției de a fi fericiți sau mulțumiți. Sănătatea trupului depinde de sănătatea inimii mai mult decât presupun mulți.

Cineva poate să-și imagineze că este trecut cu vederea, să-și imagineze că nu este într-o poziție îndeajuns de înaltă, potrivită cu capacitatea sa și, în felul acesta, se face pe sine un presupus martir. El este nefericit, dar cine este vinovat? Un lucru este sigur — bunătatea și o atitudine binevoitoare vor face mai mult pentru a-l înălța, decât orice altă presupusă istețime, cu blestemul unei atitudini dezagreabile. — Manuscrisul 19, 1892

SA2 132.4 - SA2 133.3

Joi 2 Aprilie

Seva

Mulți consideră că trebuie să facă ceva, să aibă o parte în lucrarea de mântuire. Ei s-au încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor, dar acum caută ca prin propriile lor eforturi să trăiască o viață neprihănită. Orice efort de felul acesta va da greș. Domnul Hristos spune că „fără Mine nu puteți face nimic”. Creșterea noastră în har, bucuria noastră, puterea de a fi folositori: toate acestea depind de unirea noastră cu Hristos. Prin comuniunea noastră cu Hristos, rămânând în El zi de zi și ceas de ceas, numai așa vom putea crește în har. El este nu numai Autorul, dar și Desăvârșitorul credinței noastre. Hristos trebuie să fie Cel dintâi, Cel de pe urmă și întotdeauna. El trebuie să fie cu noi, nu numai la începutul și sfârșitul căii noastre, ci la fiecare pas. David spunea: „Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin”. (Psalmii 16, 8.) CH 69.1

Te întrebi: „Cum pot rămâne în Hristos?” În același fel cum L-ai primit la început. „... După cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El.” „Și cel neprihănit va trăi prin credință”. (Coloseni 2, 6; Evrei 10, 38.) Tu te-ai predat cu totul lui Dumnezeu ca să fii cu totul al Lui, să-I slujești și să-L asculți și, în acest scop, ai primit pe Hristos ca Mântuitor al tău personal. Tu n-ai putea nici să faci ispășire pentru păcatele tale și nici să-ți schimbi inima; dar predându-te lui Dumnezeu, crezi că El, din dragoste pentru Domnul Hristos, a făcut toate acestea pentru tine. Prin credință, ai ajuns să fii al lui Hristos și, prin credință, trebuie să crești până la plinătatea măsurii Lui: dând și primind. Trebuie să dai totul: inima, voința, slujirea ta: să te dai pe tine însuți în ascultare deplină de cerințele Lui și să primești totul: pe Domnul Hristos, plinătatea binecuvântărilor Sale, ca El să domnească în inima ta, să fie tăria ta, neprihănirea ta, ajutorul tău veșnic, ca să-ți dea puterea să asculți. Consacră-te lui Dumnezeu în fiecare dimineață; fă din aceasta prima ta lucrare! Rugăciunea ta să fie: „O, Doamne, primește-mă să fiu cu totul al Tău. Așez toate planurile mele la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în serviciul Tău. Rămâi cu mine și lasă ca tot ceea ce fac să fie făcut în puterea Ta”. Aceasta este o lucrare ce trebuie săvârșită zilnic. CH 69.2

Consacră-te în fiecare dimineață lui Dumnezeu pentru ziua aceea! Supune-I toate planurile tale, ca ele să fie aduse la îndeplinire sau abandonate, după cum va hotărî El, în providența Sa. În acest fel, zi de zi să-ți încredințezi viața în mâinile lui Dumnezeu și, astfel viața ta va fi din ce în ce mai mult modelată după viața Domnului Hristos. CH 70.1

O viață trăită în Hristos este o viață de pace lăuntrică. Nu va fi extaz sentimental, ci o încredere statornică, plină de pace. Speranța ta nu se află în tine însuți; ea este în Hristos. Slăbiciunea ta se unește cu puterea Lui, neștiința ta cu înțelepciunea Lui, nesiguranța ta cu puterea Lui dăinuitoare. Astfel, tu nu trebuie să te bizui pe tine însuți, nu trebuie să îngădui minții să se ocupe de eul tău, ci să te încrezi în Hristos. Mintea ta să se ocupe de iubirea Lui, de frumusețea și desăvârșirea caracterului Său. Hristos în lepădarea Sa de sine, Hristos în umilința Sa, Hristos în toată curăția și sfințenia Sa, Hristos în nespus de marea Sa iubire: iată care trebuie să fie subiectul contemplării tale. Numai iubindu-L, imitându-L și depinzând în totul de El vei putea fi transformat după chipul și asemănarea Sa. CH 70.2

Domnul Hristos spune: „Rămâneți în Mine”. Aceste cuvinte ne transmit ideea de odihnă, de stabilitate, de încredere. El ne zice iarăși: „Veniți la Mine ... și Eu vă voi da odihnă”. (Matei 11, 28.) Cuvintele psalmistului exprimă același gând, când spune: „Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El”. (Psalmii 37, 7.) Iar Isaia ne dă asigurarea că „în liniște și odihnă va fi mântuirea voastră”. (Isaia 30, 15.) Această odihnă însă, nu se capătă prin inactivitate; căci, în invitația Mântuitorului, făgăduința odihnei este legată de chemarea la lucru, la activitate: „Luați jugul Meu asupra voastră ... și veți găsi odihnă”. (Matei 11, 29.) Inima care își găsește cel mai mult odihna în Hristos va fi cea mai zeloasă și cea mai activă în lucrarea pentru El. CH 71.1

Vineri 3 Aprilie

Alte gânduri

„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.” (Ioan 15:5)

„A spus Hristos: «Eu sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul.» «Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.» «Pe orice mlădiță care este în Mine și nu aduce rod, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai mult rod» (Ioan 15:1, 5, 2). Acea mlădiță necurățată poate părea bună în ochii oamenilor, dar ochiul Celui care nu dormitează și nu doarme nu o lasă să piară în descurajare. Vierul o curăță, ca să poată aduce rod pentru viața veșnică....

„Ori de câte ori creștinii cu numele își etalează neîncetat, înaintea altora, frunzele mărturisirii lor, nu există rod real spre slava lui Dumnezeu. Viața și experiența lor religioasă li se par satisfăcătoare. Ei au emoții exagerate, exprimări abundente de zel și stări de exaltare înaltă. Religia lor constă în mare parte din sentiment și entuziasm. Există foarte puțin în sufletul lor care să corespundă cu mărturisirea lor de credință. Eul este idealul lor de desăvârșire. Ei prețuiesc mai mult impresia exterioară pe care o fac asupra altora decât viața lăuntrică, care este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

„Fiecare dintre cei care doresc să-L descopere pe Hristos, fiind împlinitori ai Cuvântului Său, să devină înrădăcinați în Hristos Isus, înrădăcinați și întemeiați în adevăr. Lepădați orice afirmare de sine. Lăsați ca trăirea și aplicarea lecțiilor lui Hristos Isus să vorbească despre ascultarea voastră deplină față de El....

„Formarea caracterului trebuie să continue zi de zi, ceas de ceas. Lucrarea lăuntrică a Duhului Sfânt se descoperă în afară prin apariția rodului, care se coace și se desăvârșește spre slava lui Dumnezeu. Viața interioară se manifestă în acțiunea exterioară, prin aducerea unui rod bogat. Aceasta înseamnă a vesti laudele Celui care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Dacă Domnul Isus este format înăuntru, nădejdea slavei, viața va fi bogată în fapte bune, corespunzătoare adevărului pe care mărturisesc că îl cred.” That I May Know Him p 133

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org